

DE L'AMBAIXADOR DE MEXIC AL PRESIDENT COMPANYS

El segon Gabinet Léon Blum

Fins avui no ha arribat a Barcelona la primera fotografia del nou Govern Blum, segon format sota la presidència del líder socialista. Els nous ministres han estat fotografiats en sortir de l'Elisi, després d'haver-se presentat al President de la República. — La distribució del Gabinet és la següent: Presidència i Tresor, Léon Blum; Pressupost, Spinasse; Afers estrangers, Paul Boncour; Coordinació dels Serveis de la Presidència del Consell, Vincent Auriol; Interior, Max Dormoy; Justícia, Rucart; Defensa Nacional, Daladier; Marina militar, Campinchi; Aire, Guy La Chambre; Educació Nacional, Jean Zay; Agricultura, Monnet; Obres Públiques, Jules Moch; Treball, Albert Serol; Comerç, Pierre Cot; Correus i Telègrafs, Lebas; Pensions, Rivière; Sanitat Pública, Gentim; Colònies, Marius Moutet; Propaganda, Frossard; Marina mercant, Elbel. — Sots-secretaris: Fèvrier, a la Presidència del Consell; De Tesson, al Tresor; Mendes France, a Ensenyament Tècnic; Julien, a l'Interior; Aubaud, a Esports i Esbarjos; Leo Lagrange, a Marina militar; Blanchau, a Marina mercant; Tasaud, a Agricultura; André Liautey, a Treball; Philippe Serre, a Obres Públiques; Ramadier, a Comerç; i Gaston Manaut, a Investigacions científiques. Ministres sense cartera: Paul Faure, Alber Sarraut (Coordinació dels problemes de l'Àfrica del Nord), Maurice Violette i Steeg (Grafic Press)

"El vostre poble aconseguirà vèncer els seus enemics i atèrmar el règim democràtic"

L'ambaixador de Mèxic, coronel Tejeda, ha adreçat al President Companys la lletra següent:
«Senyor President: Amb positiva pena expresso a V. E. en nom del Govern de Mèxic i en el meu propi, sentides i molt cordials condolences pels centenars de víctimes que en aquests darrers dies han caigut en aquesta capital sota el foc de l'aviació feixista; fet davant el qual, per la seva traïdoria i per l'enorme criminalitat que revesteix, se subleva tota la consciència humana.

A la vegada que compleixo un deure tan dolorós, manifesto a V. E. la meua admiració per l'entesa amb la qual aquest poble ha fet front a tan condemnable agressions, cosa que considero com inequívoc auguri que, després de les vicissituds i alternatives propies de tota guerra, aconseguirà vèncer els seus enemics i atèrmar el règim democràtic pel qual lluita tan coratjosament.

Aprofito l'avenç per a renovar a V. E. les seguretats de la meua més alta i distingida consideració.»

Einstein i els intel·lectuals nord-americans s'adhereixen a la causa del poble espanyol

El nostre ambaixador a Washington ha rebut un telegrama, que en capçalera l'Il·lustre professor Albert Einstein i que subscriuen nombrosos intel·lectuals nord-americans, concebut en els següents termes:

«En la crítica situació present, testimoniem al poble espanyol nostra completa simpatia en la seva lluita contra el feixisme alemany i italià. Hem tramés un telegrama al diputat O'Connell, ajudant la seva esmena a la llei de neutralitat i a la pau del món.»

Els partits republicans de Madrid al costat del Govern

Madrid, 22. — «L'Esquerra Republicana, l'Unió Republicana i el Partit Republicà Federal s'han reunit per tal d'examinar, com ja ho han fet els seus organismes nacionals, la situació política del moment, i han coincidit en absolut en la necessitat de romandre fermament units i el desig d'ajudar al Govern legítim de la República.

Els partits republicans, conscients de l'alta responsabilitat que li correspon en els actuals moments, creuen que és el seu deure recollir els anhelos democràtics del poble espanyol que lluita per la llibertat i per la independència d'Espanya. A tal efecte, es requereix un gran esforç, i els partits republicans reunits estan disposats fins a arribar al màxim de sacrificis dels seus afiliats, si fos precis, per a aconseguir el triomf del nostre règim democràtic acceptat per tots. Aquesta reunió és el principi per a arribar a una acció conjunta dels republicans de Madrid i la seva província, disposats a lluitar sense descans per tal d'enfortir l'autoritat del Govern i accelerar així el triomf de la nostra causa.

Deu mil persones han quedat sense llar a Barcelona

Madrid, 22. — La Delegació de la Generalitat de Catalunya a Madrid ha publicat una extensa nota sobre els darrers bombardeigs de Barcelona. En ella s'exposa al poble madrileny el balanç de les víctimes ocasionades en les agressions aèries, així com les destruccions produïdes en els immobles, a conseqüència de les quals han quedat 10.000 persones sense estatge. Esmenta alguns edificis culturals destruïts pels bombardeigs i les pèrdues de la riquesa artística. Dona compte també dels actes de protecció celebrats a París i a Londres. Reprodueix unes paraules de Companys en les quals exalta la moral del poble de Catalunya i acaba la nota dient que el poble de Barcelona recobra el dia següent dels bombardeigs la seva fesomia normal. «El poble català —diu— dona en aquests moments proves d'una gran serenitat.»

Manifestacions de condonça pels bombardeigs de Barcelona

A la Generalitat continuen rebent-se gran nombre d'adhesions d'entitats i particulars al President Companys, així com expressions de condonça pels criminals bombardeigs sobre Barcelona i pobles de Catalunya. Entre d'altres figuren les següents:

Alcalde de Borges Blanques; Joventut Republicana Federal de Sabadell; Front Popular Antifeixista de Sabadell; governador general d'Aragó; president del Consell Municipal de Casas Ibañez (Albacete); Sindicat d'Indústries Químiques de la UGT, de Vilanova i la Geltrú.

«Els més espanyols dels bombardeigs des que al món existeix aviació de guerra»

«Els que les ordenen cretenen ésser els paladins de la civilització cristiana», protesta el Comitè Francès per a la Pau Civil a Espanya

París, 22. — El Comitè Francès per a la Pau Civil d'Espanya i el Comitè Espanyol han fet pública la seva protesta contra els mètodes de guerra total emprats en contra de la població no combatent, que deshonren els qui els utilitzen. La protesta constata que en aquests moments de recrudescència d'aquests procediments, Barcelona ha estat víctima inermes del més espantós dels bombardeigs que s'hagi registrat des que en el món existeix aviació de guerra. Si raons de simple humanitat basten per a condemnar tals massacres de la població no combatent, aquestes massacres resulten més horribles i insultants si es té en compte que els qui les ordenen pretenen ésser els paladins de la civilització cristiana.

El sots-secretari de Relacions, senyor Closas, restablert

El sots-secretari de Relacions, senyor Closas, molt millorat de la seva malaltia, ha estat aquest matí al seu despatx oficial de la Generalitat, i espera que dintre pocs dies restablert del tot, es podrà reintegrar al seu lloc.

Greu declaració de l'ambaixador polonès a Washington

«Polònia no permetrà mai que les tropes soviètiques creuin el seu territori per a atacar Alemanya», ha dit

PARAULES DEMOSTRATIVES QUE VARSOVIA ESTÀ SOTA LA INFLUÈNCIA DE BERLÍN

Washington, 22. — El senyor Potocki, ambaixador de Polònia a aquesta capital, ha declarat a la Premsa que l'arranjament amistós de les diferències polono-lituanes fela possible la iniciativa polonesa que tendeix a constituir, per tal de separar Alemanya de la U. R. S. S., un bloc neutre de nacions situades entre el Bàltic i el Mar Negre. Aquest bloc, segons pretén Polònia, el constituirien Finlàndia, Estònia, Letònia, Lituània, Polònia i Romania. Potocki ha acabat afirmant que Polònia «no permetrà mai que les tropes soviètiques creuin el seu territori per a atacar Alemanya».

França i nosaltres

Quan diumenge passat acompanyàvem fins a les aigües calmes del nostre port la despulsa mortal de M. Antony Lecouteux, vice-cònsol francès assassinat pels avions Italo-alemanys entrats a Espanya per la porta de la no intervenció, passava per la nostra ment, a través d'una ràpida desfilada, tota la sèrie de vicissituds, de lligams materials i espirituals que al llarg de tants anys i especialment en el darrer quart de segle han agermanat amb llaços indestructibles els francesos i els catalans, i en dir catalans volem significar tots els que lluiten a favor de la causa de Catalunya, que és la causa de la República Espanyola.

Hi ha quelcom més, evidentment, entre França i nosaltres, que un simple veïnatge geogràfic. Hi ha una comunitat profunda d'ideals, de pensament i d'interessos que pesa molt més que una amistat de caràcter merament fronterer. La causa de França és la nostra causa i la nostra és la d'ella. Perquè així ho entengueren, més de dotze mil catalans trobaren la seva tomba als camps de la Marne, a les ribes de l'Yser i davant les fortaleces de Verdun...

No és hora de retreure errors passades que governants de la gran República han tingut envers la nostra causa. El que importa és l'acció d'avui i encara més l'acció del demà. Però si no és hora d'un recordatori dolorós i punyent, potser sí que és hora de proclamar amb veu alta la nostra simpatia i la nostra solidaritat amb la França democràtica, republicana i liberal, i de valorar en el que val aquesta simpatia i aquesta solidaritat. És per aquest camí per on arribarem, suportant tots els dolors que calguin, a trobar la fita que ens assenyalara la victòria definitiva.

La França immortal, la França dels grans destins, la França guia i far de la civilització, no sols no decandeix, sinó que es redreça amb força i vigoria. Els signes del seu redreçament són cada dia més visibles. A nosaltres ens toca, des d'aquesta península regada de sang i emplenada de ruïnes, esperar estoicament, serenament, confiadament, en aquest ressorgiment. Però, mentrestant, girem els ulls i el cor a la França eterna.

ELS PARTIDARIS DE L'ISOLAMENT NORD-AMERICA, DERROTATS

La Cambra ha aprovat el programa naval suplementari

El poble americà s'adona dels perills de la situació exterior

Washington, 22. — Ha estat aprovat per gran majoria el programa naval suplementari presentat a discussió de la Cambra.

Washington, 22. — Aprovant per una majoria de 181 vots el programa naval suplementari, la Cambra ha infligit als partidaris de l'aïllament una severa derrota.

El resultat de la votació es considera als mitjans informats com una nova indicació que el poble americà es dona perfecte compte dels perills de la situació exterior i està plenament decidit a proc. dir sense perduda de temps el rearmament indispensable.

La llei votada autoritza les construccions següents: tres nous cuirassats, la qual cosa fa elevar el nombre de previstos en el pla de construcció ordinari, a 7; 8 creuers, que s'eleven a 17; 25 destructors, que s'eleven a 33; 9 submarines, que s'eleven a 30; dos portaavions que s'eleven a 4.

Ha estat autoritzat així mateix el

Departament de Marina perquè mantingui en vol 3.000 avions, i es preveu la construcció de nombroses unitats auxiliars.

La nova llei no ha prefixat cap tonatge específic.

El mati del President Companys

Després de despatxar amb el personal del Departament, S. E. el President Companys ha conversat uns moments amb els periodistes, als quals ha dit que no tenia res a comunicar-los.

Després ha rebut les visites següents:

President del Parlament català, senyor Joan Casanoves; president de l'Audiència, senyor Andreu Abelló; sots-secretari de Relacions, senyor Closas; comissari de Propaganda, senyor Miravilles; senyor Fecus i Pagès i l'ex-diputat senyor Riera i Puntí.

Incendi a bord d'un «vaquebol» japonès

Toquio, 22. — El paquebot «Xelko Meru», de 1850 tones s'ha incendiat a les quatre d'aquesta matinalada en viatge des de Corea a Tientsin, al llarg de Takú.

Després de demanar auxili per ràdio, anuncia que s'adreça ràpid vers la platja més propera per tal de veure si pot embarrancar i salvar els nombrosos passatgers que es troben a bord.

LLUITA CONTRA LA MORT

A Tucson, al desert d'Arizona, hi ha aquest petit ranxo on, des de fa anys, s'havia retirat el general John J. Pershing, cap de les forces expedicionàries americanes a Europa en la guerra dels 1914-1918, i on, actualment el vell general lluita contra la mort. La manca de notícies del curs de la malaltia de Pershing no ens permet més que esperar que la forta complexió del malalt haurà vençut, de moment, la crisi que l'havia dut fins a extrems desesperats (Grafic Press)

«A l'Aràgó, l'ofensiva rebel es troba paralitzada i en situació difícil davant els republicans», reconeix un diari nazi

Zuric, 22. — La «Frankfurter Zeitung», en el seu article dedicat a la batalla d'Aràgó, referint-se a l'operació de les tropes rebels, escriu, entre altres coses, el següent: «El dia 22, quan la batalla d'Aràgó ha de sofrir necessàriament una guerra de posicions al cap de 6 o 7 dies, comença a canviar. L'adversari ha estat portat cap a l'Aràgó, i la seva resistència es fa més ferma. Les tropes (els rebels) estan esgotades; les trameses de municions es fan difícils; les armes pesades han d'esser traslladades; ja Cap no pot ésser pres tan fàcilment com Belchite. I allí calgué combatre dos dies. En aquest moment, les tropes nacionals descansen. Les seves noves posicions ofereixen un perill; constitueixen un arc sobressortint que exigeix més força que fins ara i que està sempre en perill de veure's abastat pels dos flancs.

No és fàcil predir quin haurà d'esser la nova fase dels esdeveniments. En la guerra de posicions, com més a fons es fa una ofensiva, es converteix en més perillosa. El que ha ocorregut fins ara en aquesta guerra civil és un advertiment contra les esperances excessives que reclamen una decisió en uns quants dies.»

ESCAPARIS La farandula es mor de gana!

Nombrosos còmics han hagut d'abandonar els escenaris de la zona rebel i dedicar-se a treballs, en fàbriques i tallers, per a poder menjar

Gibraltar, 22. — Fa uns dies, entre els nombrosos evadits que a tota hora del dia i de la nit i mitjançant els més pintorescos procediments aconseguen arribar a aquesta plaça, arribà un còmic molt conegut en tots els teatres d'Espanya, però que ara, després d'un any i mig de doloroses aventures, ningú no l'hauria reconegut, esquel·lit, mort materialment de fam i esparat, únic, restat del seu meravellós equipatge d'altres temps.

Els espectacles en general topen a la zona rebel amb un cumuli insuperable de dificultats i el que és pitjor amb la indiferència de les gentes, que per altra part, el terror i el dol allunya els públics de tots els llocs de diversió, sobretot en els nocturns, ja que la inseguretat és completa, els atacs constants i els assassinats a diari. Naturalment, les lluites populars s'han suprimit, en la llista d'ingressos de teatres i cinemes, puix que l'obra ha deixat de frescar-se des que sorpi el moviment.

Per aquestes causes els còmics es troben en el més terrible desesperança. Són molts els qui han hagut de deixar de l'escena per no poder viure. Es compten per dotzenes els artistes que s'han vist obligats a ocupar-se en treballs manuals, entre altres a la fabricació de Sevilla.

Les formacions artístiques no arriben a mitja dotzena en tota la zona, però realment el que s'en diu companyia, només n'hi ha una: la de Carmen Díaz, que ha deixat d'esser empresària per a convertir-se en una sola més d'una anomenada Cooperativa Teatral, on tots els artistes treballen a partits, és a dir, a repartir allò que bonament es repta, després de pagar les nombroses contribucions amb què s'han gravat els espectacles públics.

Les autoritats faccioses, en sol·licitar d'elles solucions per a remeiar la crisi del teatre, contesten que això no és preocupació per a l'Estat, que sols té temps de pensar en la guerra. És clar que quan ho creu convenient organitza funcions benèfiques i obliga els còmics a treballar gratis.

No hi ha agrupació de còmics que aconseguixi mal viure. A Sevilla es

formà una agrupació d'aquestes per a explotar un engendrat dramàtic titulat «Espana en llamas», però als vint dies d'excursió es dissolgué la companyia i els artistes hagueren d'anar a menjar als Asils d'Auxili Social per a no morir-se de fam.

Una altra agrupació encapçalada amb Nicolas Navarro i Maria Basó va donant tòmbs per pobles d'infinita categoria amb una obra de Nicolas Navarro, «Cuartel de Millanes», que no produïa ni per a pagar les despeses als hostals.

A Sevilla funcionen els teatres de San Fernando i Cervantes, però solament a les tardes. Igualment succeïx al Teatre Mora, de Huelva; al Marquina, de Talavera, base de reclutament de les Legions del Tercer i al Rojas, de Toledo. A les nits ningú no s'aventura en aquestes poblacions a sortir al carrer.

El teatre lirie es defensa millor, puix que a ell hi acuden com a únic públic, moros, legionaris i soldats estrangers. Actua ara a Sevilla una companyia dirigida per Arias i Cuevas i el mestre Guerrero. Anuncien l'estrena d'una revista de Torrado i Quintero, que s'anomena «Els brillants».

Una altra de les companyies que ha anunciat la seva dissolució és la de la dama de caràcter Dolores Cortés, malgrat d'haver actuat només que a base d'obres de Muñoz Seca i Fernán.

En tots els teatres és obligatòria l'exhibició d'un teló abans de començar l'espectacle amb un retrat gegantí de Franco que ha d'esser saludat pel públic amb el braç estès i la mà alta als acords de la marxa monàrquica. En la majoria dels casos les onades d'aplaudiments transcorren a broma. Per evadir aquest grotesc quadre han estat casatges severissimament no pocs empresaris.

Molts dels bons actors als quals la rebel·lió s'opreny en camp rebel, han aconseguit marxar a Amèrica reclamant sol·licitaments per emigrar a companyies. D'altres esperen per a escapar la carta provincial que els proporciona el permís d'embarcament i fugir de l'infam fàccia, avergonyits de no poder tornar a l'Espanya republicana.

JESUS ROYO, FOU HOMENATJAT

Els elements propulsors del Teatre Liric Català van homenatjar el popularíssim Jesús Royo. Fou un acte senzill, però que per la nombrosa concurrència assistent revesia caràcter de manifestació pública, amb l'importància del qual segurament ni els seus organitzadors comptaven.

L'ampolla sala del cafè Tivoli aplega mes de tres-centes persones, artistes i admiradors de Royo, tots fets en una mateixa comunitat d'idees: enlrament de la nostra escena i reglament a un home que sempre, sempre, ha donat tot el seu esforç en ajut del poble necessitat.

A la presidència hi vorem, fent costat a l'homenatjat, els senyors Dotras i Estove, i els senyors Marc Rovinson, Dotras Vila, Joan Mombriu i Claudi Castells.

Acabat el vermut, Claudi Castells llegí bon nombre d'adhesions i després posà de relleu la tasca de Jesús Royo, com a artista i com a ciutadà.

Després prengueren la paraula els senyors Pérez i Queralt, un representant de l'Ateneu Fenix, dos assistents a l'acte que espanyolitzant vulgaren puleses l'agraïment del públic anònim a Royo, el tenor Emili Vendrell, Grau, representant del Comitè del Teatre, i el mestre Dotras Vila. Tots tingueren frases afectuosíssimes per la labor artística i ciutadana de l'homenatjat, el qual s'alçà a parlar emocionadíssim.

Digué que donava les gràcies a tots i especialment al Liric Català i al seu principal animador, Joan Mombriu. Expressà el seu fervent desig de cooperar a donar cims als projectes en curs. Després, adre-

cent-se al públic, digué que al aquest no gos generer, per més que els vlogues ajudar els desvalguts, poc podria. «Jo demano i el públic correspon», digué, «i és al públic al qual cal agrair el seu esforç, afegit a l'actiu i l'entusiasme del Liric Català».

Acabà llevant el mèrit a la seva tasca artística, puix que ell es limitava a complir el seu deure, i fent vots perquè el Liric Català sigui ben aviat una venturosa realitat.

Cloqué l'acte Joan Mombriu, entusiasmat i incansable treballador del Teatre Liric de Catalunya. Recollí i resumí les mostres d'afecte que hom retia a Jesús Royo, i es felicità que el que havia d'esser una cosa íntima hagués reunit tan bon nombre d'assistents, prova pal·les de la gran estima que el públic sent per a Royo, i explicà com i quan l'homenatjat va ingressar a l'escenari.

Fa uns vuit anys que va debutar al Liric Català, al Teatre Nou, amb l'obra de Lambert, «Flors de mar vell», en la qual el debutant va obtenir un èxit sorollos, bon al contrari de l'opinió del llavors director, Llimona, el qual temia que Royo no donaria resultat. Una vegada vist l'èxit, Llimona confessà la seva equivocació i declarà, davant del públic que havia estat descobert un veritable valor per a l'art lirie de Catalunya. Després Mombriu ens contà una anècdota: Royo havia interpretat un agutí coix i això li donava un cert pesantisme al colorat tenor còmic, puix que deia: «He debutat fent un coix. ¿Voleu dir que això no em donarà mala patata?»

L'anècdota fou celebradíssima amb fortes riallades.

Mombriu seguí dient que, des de llavors, Royo ha treballat sempre, sense ni temps de posar-se malalt.

I, quan ha tingut un dia per a descansar, l'ha dedicat als pobres. Ha per això que a Royo li diuen l'advocat dels pobres. «Es per aquesta estima als humils i per la seva impecable actuació artística que avui li dediquem aquesta festa. I us l'ofereix», digué, adreçant-se a Royo— el lirie català, que és on, artísticament, varem néixer. Catalunya té la seva branca dramàtica. Avui anem per a fundar la branca lirie, fins ara il·luminadament descurada. El lirie s'instaurarà d'una vegada, i no pas d'una manera intermitent. L'any vinent, aquí present, s'ha posat a disposició nostra per tal de donar i recabar tota mena de facilitats per tal que el Govern de Catalunya dicti aquelles disposicions pertinents. L'Associació del Teatre Català també ens farà costat per a dur a millor terme el nostre projecte. Tenim valors positius; entre ells Emili Vendrell. L'èxit és segur.»

I Joan Mombriu acabà l'acte amb l'extrovertida guarnició d'una gent catàlana, tant si es vol com si no es vol...», enmig dels aplaudiments més entusiastes.

Entre els reunits anomen Borrià, Vendrell, Valdes, Bransuela, Biarnés, Rosic, Beut, Sánchez, Abad, Sanromà, Cases, Benavent, Soler, Murcia, Duc Salvat, Montia, Carrasco, Garasa, Fernández, Queralt, Cecília Gort, Maria Mombriu, Claudi Lloret, Tornamira, Castillejos, etcètera.

Un acte cordialíssim i prometedor.

El teatre, al servei de l'infant

Al refugi de nens «Salvador Seguí», enclavat a les Cortes, hem tingut ocasió de veure com s'inicia i com s'educa la mainada allí acollida per mitjà de representacions teatrals. El refugi, del qual és director tècnic, en l'especialitat que caracteritza l'establiment, (menes delicades) el doctor Prat, i del que és intendent Marius Gorchs, ha trobat en Basil Puig l'ànima d'una intensa obra d'educació cultural i social, per la pràctica de l'art.

Diverses representacions d'obres i realitzacions de danses basades en motius populars (bellament ideades i combinades pel veterà Puig), proporcionen a la nodrida població que s'hi oclupa en aquell refugi estimuli i joia de viure, gust i les arts, amor a la lectura, que les nenes, tant les petites com les més grans, practiquen i comenten, en sessions espontànies amb renovat delit.

Perquè el bo i el viu de la cosa és que aquestes representacions escèniques i realitzacions coreogràfiques i musicals no són fetes per persones fora de casa, sinó per les mateixes acollides al Refugi. Per això, a desgrat de la condició malaltissa, que afecta moltes d'elles, no les veureu emgondides i deprimides, ans al contrari, i treballant i es mouen amb vivacitat i optimisme.

Una bella tasca cultural i social.

S'ha posat a la venda el primer opuscle editat per la Junta de Defensa Passiva de Catalunya, del Govern de la Generalitat (Conselleria de Treball).

Ingressius químics

Preu: Una pesseta.

Per a comandes: PACOD, Rambla del Mig, 17.

Telèfon 19937. — Barcelona

PROPAGANDA PER A MENORCA

El president de la Junta Insular d'Esquerra Republicana Balear (I.R.) a Menorca, acompanyat del consell permanent de l'esmentat Partit a Catalunya, han visitat al secretari de Propaganda del Ministeri d'Estat, senyor Martín Echevarria i al comissari de Propaganda de la Generalitat, senyor Jaume Miravetles, a l'objecte de sol·licitar material de propaganda per a Menorca, tan allunyada avui amb motiu de la guerra.

Els comissionats foren rebuts amb gran simpatia i veleren satisfeta la seva comanda amb la donació generosa de nombroses col·leccions de fotografies, publicacions, cartells i altre material de propaganda.

GRANIO IAKI ALAI

Tots els dies, tarda i nit

GRANS PARTITS

Detalls per cartells

Chamberlain fa el desentès respecte a les conveïses anglo-italianes

El primer ministre anglès encara creu que correspon al «Comitè de no intervenció» la qüestió del material que ha entrat a Espanya de procedència alemanya

«El Govern i el poble britànic s'han assabentat amb horror del recent bombardeig de Barcelona», declarà Neville Chamberlain

Londres, 22. — Contestant el diputat laborista senyor Noel Baker, el qual preguntà sobre l'estat en què es troben les negociacions anglo-italianes de Roma, sir Neville Chamberlain ha fet la següent declaració a la Cambra dels Comuns, en la sessió d'aquesta tarda:

«Les conveïses continuen. Lord Perth ha celebrat diverses entrevistes amb el ministre italià de Relacions Exteriors, i s'ha avançat bastant en les negociacions.

Noel Baker ha insistit: «Aquestes conveïses, és relacions amb la importatíssima qüestió de l'evacuació de les tropes estrangeres que es troben a Espanya?»

A la qual cosa Chamberlain ha contestat: «El senyor Baker ha de formular aquesta pregunta al Comitè de no intervenció.»

«Però, ¿no hauria declarat—digué el senyor Baker—que qualsevol acord anglo-italià estava subordinat a l'aranjament de la qüestió de la retirada dels combatents estrangers?»

«No hem arribat encara a cap acord», contestà Chamberlain.

A continuació, el diputat laborista senyor Davidson, preguntà al primer ministre si la signatura d'un pacte comercial entre Anglaterra i Itàlia figuraria entre els resultats de les previsions conveïses.

El primer ministre es limità a contestar: «No, senyor.»

francès sobre les mesures que haurien d'adoptar-se per tal de fer front a aquesta situació.

«No he rebut cap notícia que confirmi aquesta informació», contestà Neville Chamberlain.— En tot cas, resulta evident que no és al Govern britànic a qui pertany adoptar cap iniciativa sobre aquest cas.»

Els diputats laboristes Checks i Woodwood preguntaren si s'havia tractat amb el Govern francès de la qüestió de Menorca, i els contestà Butler que no havia estat feta cap negociació d'aquesta naturalesa, considerant que no convenia adoptar aquesta mesura.

Després, sir Neville Chamberlain donà a la Cambra detalls sobre el bombardeig de Barcelona pels avions facciosos, segons informes procedents de la representació britànica en aquesta capital, evaluant en 400 els morts i en 600 els ferits, i afegí que eno tenia cap informació sobre la nacionalitat dels avions que bombardejaren la població, però que el Govern i el poble britànic s'han assabentat amb horror del recent bombardeig de Barcelona.

En aquestes condicions, el Govern britànic desitja cridar l'atenció d'una manera urgent de l'administració de Franco, sobre el fet que els atacs directes i deliberats contra les poblacions de les tradicions establertes per les Nacions civilitzades en les lleis de la humanitat. Aquestes protestes han estat fetes pel Govern francès, i el Govern britànic ha invitat el Vaticà a emprendre semblant acció.

pregaren al primer ministre que definís la seva actitud davant el discurs que pronuncià Lennox Boyd, el senyor Chamberlain s'ha vist obligat a desautoritzar Lennox, dient: «El senyor Lennox Boyd és un recent arribat a un lloc responsable, i oblidà que havia de fer constar que parlava personalment i sense que les seves paraules expressessin en res el punt de vista del Govern i fins la convicció que aque-

ta indiscreció no portava en si segona intenció. Per consegüent, declaro que en pronunciar les frases que li retreu l'oposició, el senyor Lennox Boyd no expressà el punt de vista governamental.

El propi Lennox Boyd ha donat excuses a la Cambra, acceptant que ignorava que les paraules que pronuncià poguessin comprometre el Govern.

De valor inapreciable ACORDS

del Ple Econòmic Nacional Ampliat, celebrat per la C. N. T. a València

TREBALLADORS!

Acquiriu immediatament per ésser d'inapreciable valor per als vostres interessos de classe.

En les seves pàgines, apareixen condensats els fruits d'ardus treballs. Tot l'esforç col·lectiu de la gran Central Sindical.

Periodistes! Professors! Intel·lectuals!

Per a l'estudi del Procés Històric del nostre país no pot faltar a la vostra biblioteca, l'interessant opuscle:

«ACORDS DEL PLE ECONOMIC NACIONAL AMPLIAT»

indicats! Collectivitat!

adquiriu l'opuscle titulat

«ACORDS DEL PLE ECONOMIC NACIONAL AMPLIAT»

Problemes transcendents, relacionats amb la guerra i la Revolució apareixen estudiats cabalment en els

«ACORDS DEL PLE ECONOMIC NACIONAL AMPLIAT»

Primer Congrés Nacional de caràcter constructiu celebrat a l'Espanya antifascista des del 19 de juliol.

Els seus ACORDS editats en un opuscle de 64 pàgines.

Preu: Una pta.

Comandes a D. J. P., Rambla del Centre, 37, telèfon 15639 (OFI-NES). DESPATX: Mendizábal, 22, telèfon 19331 BARCELONA

JOSE ALCALA CASTILLO, HA MORI

València, 22. — Després de penosa malaltia, ha mort a València, el president de la Unió General d'Estudiants Hispànics, Josep Alcala Castillo, fill del primer ex-President de la República. Amb aquest motiu, la U. G. E. H. ha publicat una nota condolent-se del seu sofriment i invitant el poble antifascista a l'acte del seu enterrament.

ASSEMBLEA DELS COL·LUMBOFILS GRACIENS

La Societat Col·lumbòfila Barcelonina, de la barriada de Gràcia, aglutinà el diàspora de els seus Estalutis, celebrà Assembla General ordinària. S'aprovà l'estat de comptes i altres assumptes, i es procedí a la renovació de Junta, amb el fi de seguir treballant per l'esport, tan important en aquesta ciutat.

LA SORT DE TXECOSLOVAQUIA NO PREOCUPA ANGLATERRA

Londres, 22. — Sir Neville Chamberlain conferencià ahir a la tarda amb lord Halifax, sobre la declaració relativa a la política exterior del Govern, que el primer ministre ha de pronunciar a la Cambra aquesta setmana. Chamberlain ha conferenciat igualment amb altres diversos membres del Gabinet sobre el mateix particular.

Els ministres es troben en possessió ja dels informes del Foreign Office i dels serveis de defensa sobre els problemes estratègics que planteja la situació d'Europa central, els efectes de l'annexió d'Austria i la posició de Txecoslovàquia.

Per a ells la qüestió txecoslovaca té dos aspectes: política i estratègic. El Govern haurà de decidir si és possible a la Gran Bretanya acceptar un compromís definitiu amb Praga.

Es creença general que Txecoslovàquia expressarà el desig que s'ar-

ribi a un acord entre Berlín i Praga sobre la qüestió de les minories, i existeixen motius per creure que l'acció diplomàtica s'exercirà en aquest sentit.

Pel que es refereix a la qüestió d'Espanya, no hi ha motius per a esperar cap modificació notable de les declaracions pronunciades el dimarts de la setmana última.

Acadèmia AQUARIUM

Petríxol, 12, baixos

BALLS TOTS ELS DIES

DES DE LES 8 DE LA TARDA

AUSTRIA HA DEIXAT D'EXISTIR

Ginebra, 22. — El Secretari General de la Societat de Nacions ha rebut una nota del Govern alemany en la qual l'informa que aquest país deixà d'existir Austria com a Estat sobirà, ja no havia d'esser considerat com a membre de la Societat de Nacions.

